

РЕШЕНИЕ

№ 1498

гр. Варна, 25.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Марин Г. Маринов

Членове: Мария К. Терзийска
Елина Пл. Карагьозова

при участието на секретаря Христина Здр. Атанасова
като разгледа докладваното от Елина Пл. Карагьозова Въззивно гражданско дело № 20223100501885 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе пред вид следното:

Производството по делото е по реда на чл.258 ГПК.

Производството по делото е образувано по постъпила въззивна жалба от Н. И. Н., ЕГН:***** с адрес с.Т., ул. „Р. П.“ № * срещу решение №2047/23.06.2022г., постановено по гр.д. № 6532/2021 г. на ВРС, с което е отхвърлен предявеният от въззивника срещу ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“, ЕИК 000694286 със седалище и адрес на управление гр. София, пл. „Позитано“ № 5, иск за осъждане ответника да заплати на ищеца сумата от **667,79лева**, като **частичен иск** от целия в размер на 1000 лева, представляваща обезщетение за претърпените имуществени вреди на моторен велосипед „Сузуки Естилет“, с рег. №B0320P, настъпили вследствие на ПТП, реализирано на 03.10.2019г. в гр. Варна по вина на водача на л.а „Сузуки Витара“, рег. № СВ **** КМ, застрахован при ответника по договор за застраховка «Гражданска отговорност», вкл. следните увреждания – мигач заден ляв, спойлер заден ляв, спойлер страничен ляв, челен спойлер, корпус на задвижване заден ляв, странично огледало и централна степенка, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба – 07.05.2021г. до окончателното изплащане на сумата, на основание чл.

432, ал.1 КЗ.

В жалбата се излагат доводи за неправилност и необоснованост на решението. Твърдят се допуснати съществени процесуални нарушения, изразяващи се в непълен доклад, с оглед липсата на дадени указания за кои факти ищецът не сочи доказателства, както и в недопускане служебно на повторна експертиза за изясняване на механизма на ПТП, при прието по делото непълно и необосновано заключение на САТЕ, което не дава категоричен отговор на поставените въпроси. Възразява се срещу приетия за установен от съда механизъм на ПТП. Поддържа се, че неправилно не е кредитирано заключението на САТЕ, а са ценени показанията на свид. Т., които се твърдят да са заинтересовани и противоречащи на останалите доказателства. Излага се, че от същите се установява, че застрахованият водач е допуснал нарушения по чл.5, ал.1, т. 1 и ал.2, т. 1 от ЗДв.П и е станал причина за ПТП. Излага се анализ на констатираните щети по увредения мотопед, за да се обоснове тезата, че увреждането се дължи на шофиране с несъобразена скорост от страна на застрахования водач. Възпроизведени са показанията на разпитаните в първата инстанция свидетели и заключението и обясненията на вещото лице.

В срока по чл. 263, ал. 1 ГПК не е постъпил отговор от въззиваемата страна.

Третото лице-помагач „Дженерали застраховане“ АД също не депозира отговор на въззивната жалба.

За да се произнесе по спора, Варненски Окръжен съд съобрази следното:

Пред ВРС е предявен иск с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ от Н. И. Н. за осъждане на ЗАД „Булстрад Виена Иншурънс Груп“ да заплати сумата от 667,79 лева, като частичен иск от 1000 лева, представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди на мотопед „Сузуки Естилът“, с рег. № В0320Р при настъпило на 03.10.2019г. ПТП, ведно със законната лихва, считано от 07.05.2021г. до окончателно изплащане на задължението.

В исковата молба се твърди, че на 03.10.2019г. около 15.50ч., управлявайки личния си мотопед „Сузуки Естилът“, с рег. № В **** Р, в гр. Варна, на ул.Девня до фабрика „Христо Ботев“, ищецът бил блъснат от л.а „Сузуки Витара“, рег. № СВ **** КМ, управляван от А. Т.. Произшествието настъпило след като ищецът преминал на зелен сигнал на кръстовище със светофарна уредба. Движел се в дясната пътна лента с около 50км/ч., а пред

него се движел друг л.а. - „Алфа Ромео“ с около 45км/ч, когато ищецът решил да изпревари, преминал в лявата лента, но когато предната част на мотопеда достигнала задния край на шофьорската врата на л.а. „Алфа Ромео“, усетил силен удар от лявата му странична част. От удара предната част на мотопеда се извъртяла надясно и гумата се ударила в шофьорската врата на л.а. „Алфа Ромео“. Ищецът паднал по лице на асфалта, а мотопедът паднал в дясната пътна лента. Твърди се, че л.а. „Сузуки Витара“, рег. № СВ **** КМ е блъснал ищеца с висока скорост, поР. което не успял да спре веднага, а на 500 м. от местопроизшествието. За настъпилото ПТП били уведомени контролните органи, които след изясняването на обстоятелствата съставили Протокол за ПТП с пострадали лица №1908. Било образувано и д.п. №422/2019г. по описа на сектор ПП при ОД на МВР – Варна, което впоследствие било прекратено на осн. чл. 24 ал.1 т.1 НПК. За настъпилото ПТП ответникът бил уведомен, като същият извършил оглед на автомобила, изготвил снимков материал и съставил опис на претенцията с № 52-0400-00504/19/06.12.2019г. В опис, като увредени детайли на мотопеда били описани мигач заден ляв, спойлер заден ляв, спойлер страничен ляв, челен спойлер, корпус на задвижване заден ляв, странично огледало и централна степенка. ПоР. липса на произнасяне на застрахователя се прави искане за осъждането му да заплати дължимото застрахователно обезщетение.

В срока по чл. 131 от ГПК ответната страна е депозирала отговор, в който оспорва настъпването на застрахователното събитие, наличието на валидно застрахователно правоотношение към датата на настъпилото ПТП, причините за настъпилото ПТП, вината на участвалите водачи, вида и характера на имуществените вреди, както и наличието на причинно – следствената връзка. Поддържа, че вина за настъпилото ПТП имат водачът на л.а. „Алфа Ромео“ и ищецът. Твърди съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца, който предприел маневра в нарушение на чл.25 ЗДвП. Пзовава се на независимо съизвършителство и съвина между водача на л.а. Алфа Ромео и ищеца.

С определение №7701/19.11.2021г. по реда на чл.219 ГПК „Дженерали Застраховане“ АД, ЕИК 030269049, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Княз Ал.Дондуков“ 68, е конституирано в качеството му на трето лице - помагач на страната на ответника. В предоставения срок, с писмено становище оспорва предявения иск като неоснователен и твърди, че изключителна отговорност за настъпване на вредоносния резултат има само ищецът Н. И. Н.

Съдът, като съобрази предметните предели на въззивното производство, очертани в жалбата и отговора, приема за установено от **фактическа страна следното**:

По делото е представен констативен протокол за ПТП с пострадали лица №1908, видно от който на 03.10.2019г. е настъпило ПТП с участие на три бр. ППС, а именно: „Сузуки Естилет“, с рег. № В **** Р, „Сузуки Витара“, рег. № СВ **** КМ и „Алфа Ромео“ с рег.№ В**** ВА. Като пострадало лице от инцидента е посочен ищецът Н. Н., получил луксация и фрактура на ляво рамо. В протокола не е посочен виновен водач, а за обстоятелствата и причините за настъпилото ПТП е отбелязано, че са в процес на изясняване.

По делото са приобщени материалите по д.п.№422/2019г. по описа на сектор „ПП“- ОД на МВР-Варна, приключило с Постановление на прокурор при ВРП от 29.10.2020г., с което наказателното производство е прекратено на осн. чл.199, чл.243 ал.1 т.1 вр. чл.24 ал.1 т.1 от НПК, поР. това, че нанесеното телесно увреждане на ищеца Н. Н. вследствие на възникналото ПТП не може да се вмени във вина на друг, освен на самия него.

Фактът, че към момента на ПТП процесният л.а. „Сузуки Витара“, рег. № СВ **** КМ е бил застрахован по риска „Гражданска отговорност“ при ответника, следва да се приеме за установен на основание чл.190 от ГПК, поР. неосказано съдействие от страна на ответника по събиране на допуснатото доказателство.

Представено е по делото подписано от ищеца уведомление по щета от 12.06.2021г. във връзка с реализираното ПТП.

С опис заключение по щета № 52-04000-00504/19/06.12.2019г. е извършен оглед на увредените елементи по автомобила на ищеца, като са констатирани увреждания по следните детайли: мигач з.л., спойлер з.л., спойлер стр.л., челен спойлер, корпус на задвижване з.л., стр.огледало – л., централна степенка.

За установяване на механизма на ПТП по делото са ангажирани гласни доказателства чрез разпит на свидетелите Р. Т. /за ищеца/ и А. Т. /за ответника/, като и дамата са участвали в процесното ПТП.

От показанията на св.Т. се установява, че на процесната дата, същият е управлявал л.а. „Сузуки Витара“, движейки се в лява пътна лента по посока с.Езерово. В дясната лента се движила червена лека кола, а по средата между двете ленти мотор. Забелязал мотопеда едва когато последният започнал изпреварване и тогава настъпил ударът. Преди това не го е видял, тъй като не

е бил в неговата лента на движение. Твърди, че моторът първо се е ударил в другата успоредно движеща се кола, а впоследствие и в неговия автомобил - в огледалото му, което се счупило. Вследствие на удара свидетелят спукал гума и отбил. Спрял на около 100м. от местопроизшествието. Твърди, че непосредствено преди ПТП е карал с не повече от 50км/ч, движението било натоварено и се движел в колона от коли с дистанция помежду им около 10 м.

От показанията на св. Р. Т. се установява, че на 03.10.2019г. е управлявал собствения си л.а. „Алфа Ромео“ в дясната пътна лента по посока на магистралата за напускане на града, когато в лявата профучал лек автомобил и паднал един мотор. Свидетелят не може да прецени с каква скорост се е движила другата кола. Падането на мотора видял в задното си огледало. Свидетелят не е усетил удар по автомобила си. Впоследствие се установило, че гумата на мотора се е ударила в колата му - имало следа от гумата на мотора по колата му, без огъване.

От заключението на допуснатата в първата инстанция съдебно – автотехническа експертиза се установява, че мястото на пътния инцидент е на около 20м преди отбивката за автомивката на самообслужване по ул. "Девня" посока "Стара гара“. Участъкът се характеризира с две платна в посока изхода на града на ул."Девня", разделени с прекъсната лента, като липсва вертикална маркировка за скорост и сигнализация. Максимално разрешената скорост за този участък е 50 км./ч. Трите превозни средства са били разположени по следния начин: дясна пътна лента - л.а."Алфа Ромео", лява пътна лента (до осевата линия) - мотопед "Сузуки Естилент" и успоредно до него - л.а. "Сузуки Витара“. Експертът е възприел като вероятен описания в исковата молба механизъм на ПТП и е дал заключение, че същият е в състояние да причини установените от застрахователя щети по мотопеда. Според вещото лице, пряка видимост е била налице само за л.а. Сузуки, тъй като той е застигнал мотопеда. Определянето на скоростта на всяко МПС към момента на удара е невъзможно, тъй като няма описани спирачни следи, няма заснето и оразмерено точното положение на участвалите ППС и други находки с измерени отстояния. За високата скорост на л.а. "Сузуки Витара" подсказва начина, по който е деформирана задната степенка на мотопеда, както и разкъсването на предна лява гума и голямата дистанция, на която автомобилът е спрял. Рамото на задната степенка, разположено от ляво, е деформирано така, че е огънато под мотопеда и е преминало от дясно. Това доказва, че лекият автомобил л.а. "Сузуки Витара", задминавайки мотопеда, се е ударил в рамото на задната му степенка и е станал причина за настъпване

на ПТП. В о.с.з. вещото лице допълва, че към този момент скоростта на автомобила е била по-висока от тази на мотопеда. Разликата в скоростите е била почти 1/3 в повече за изпреварващия автомобил. Максималната скорост на мотопед от този клас стандартно е 60-65 км. Лекият автомобил би следвало да се е движил с 30 км./ч повече, за да се получи това деформиране и разкъсване на периферията на предна дясна гума. Нямало е време за моториста за реакция, при положение, че автомобилът се движи с висока скорост. За голямата му скорост свидетелства и голямото разстояние, на което е спрял автомобилът след удара (390 м.). Малко вероятно е било автомобилът да е бил притискан от следващи автомобили, защото иначе щяха да минат през моториста. Възможността за предотвратяване на удара за лекия автомобил е била да изчака мотопеда да завърши маневрата за изпреварване, а за мотопеда да не предприема изпреварване. Средствата, необходими за отремонтване на мотопеда, възлизат на 668.79 лева по средни пазарни цени на резервни части, материали и труд на сервиси със и без сертификат ISO и на 600.15 лева при средни пазарни цени за резервни части и труд на сервиси без сертификат ISO. Посочените цени за нови части са за същия клас мотопед, доколкото процесният е спрял от производство и увредените части също не се предлагат.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните **правни изводи:**

Жалбата, инициирала настоящото въззивно произнасяне, е подадена в срок, от надлежно легитимирана страна, при наличието на правен интерес от обжалване, поР. което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл.269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, а по допустимостта – в обжалваната му част. В обхвата на така посочените въззивни предели, ВОС намира обжалваното решение за валидно и допустимо.

По отношение на правилността на първоинстанционния съдебен акт, съобразно разпореждането на чл.269, ал.1, изр. второ ГПК, въззивният съд е ограничен от посочените в жалбата оплаквания.

За успешното провеждане на предявения пряк иск срещу застрахователя по чл.432, ал.1 от КЗ в тежест на ищеца – въззивник в настоящото производство, е да установи при условията главно и пълно доказване наличието на валидно сключен договор за застраховка "Гражданска отговорност" между увредилото го лице и ответника по делото, настъпило

увреждане, причинено от виновно и противоправно деяние от страна на застрахования, причинна връзка между деянието и вредоносния резултат, както и вида и размера на претърпените вреди.

След запознаване с материалите по делото съдът намира, че противоправно и виновно поведение на застрахования водач не се доказва от ищцовата страна при условията на пълно и главно доказване. От показанията на застрахования водач се установява, че същият е шофирал със скорост в рамките на разрешената за пътния участък. Същите не са оборени с надлежни доказателствени средства. Изводът за превишена скорост не може да почива единствено върху използвания от другия свидетел израз „профуча“, още повече, че същият не е в състояние да посочи конкретни или приблизителни стойности за скоростта. Дадените в о.с.з. обяснения от вещото лице за скорост на лекия автомобил около 90-95 км./ч. противоречат на самото заключение, според което изходни данни за скоростта липсват, поР. което определянето ѝ е невъзможно. Отделно от това посочената скорост е хипотетична, тъй като се основава на предположение, че мотоциклетът се е движел с максимална скорост. Високата скорост не е единствено възможната причина и за сравнително голямото разстояние изминато от автомобила преди привеждането му в покой. То може да се дължи на ред други особености на пътната обстановка.

От друга страна в исковата молба се съдържа изричното признание на ищеца, че е предприел маневра за изпреварване, като по този начин е навлязъл в лентата на движение на застрахования автомобил. Не са събрани никакви доказателства, че маневрата е извършена в съответствие с правилата за движение – че ищецът е сигнализирал предварително с мигач, че е съобразил поведението си с останалите участници в движението, че е осигурил необходимата дистанция, че е извършил маневрата със съобразена скорост. Предприемайки маневрата ищецът е бил длъжен да се увери, че лява пътна лента е свободна. Пресичайки вектора на движение на застрахования автомобил, ищецът е отнел предимството му. С оглед и на констатацията на експерта, че ударът е можел да бъде предотвратен, ако мотопедът не е предприел изпреварване, то настоящият състав на съда намира, че именно този участник е предприел неправилна маневра за изпреварване и вследствие на това си поведение е причинил процесното ПТП, навлизайки неправомерно в пътната лента на преминаващия лек автомобил.

С оглед изложеното съдът не кредитира заключението на САТЕ в частта, с която е прието, че техническата причина за настъпването ПТП е

поведението на застрахования водач. Противно на установеното от експерта, от приобщените материали по д.п.№422/2019г. по описа на сектор „ПП“- ОД на МВР-Варна и по – конкретно от извършения оглед на местопроизшествие се установяват множество следи от задиране по предната броня на страничната и задна част на л.а. "Сузуки Витара" с рег. № СВ 1464 КМ, описани с точни размери, вкл. и деформации по предната и задната дясна врата на л.а., като тези следи са ясно видими и от снимковия материал, приложен към огледа /снимки с № № 36,37,40,41,43 и т.н./. В констативен протокол за ПТП №1908/ 03.10.2019г., също е отбелязано, че видимите щети по л.а. "Сузуки Витара" с рег. № СВ 1464 КМ, са деформация на странична дясна част и счупено странично огледало. Посочените следи сочат на извода, че произшествието е резултат от технически неправилното решение от страна на пострадалия водач на мотопеда за предприемане на маневра изпреварване, без да осигури минимално странично разстояние, безопасно за извършване на маневрата и навлизане в динамичния коридор на движещите се съпосочно автомобили. Това е причината да не бъде възприет своевременно от водача на л.а. „Сузуки Витара“, тъй като е навлязъл в пътната му лента, като първо се е ударил в страничната част на лекия автомобил, задрал е със степенката дясното колело на автомобила, след което е последвало съприкосновение с огледалото му, от което мотопедът се е отклонил и ударил в дясно в движещия се от него л.а. „Алфа Ромео“. В противен случай щетите по л.а. "Сузуки Витара" с рег. № СВ 1464 КМ щяха да са само в предна дясна част.

По изложените съображения съдът намира, че в настоящото производство ищецът не доказва по несъмнен и безспорен начин поведението на водача на застрахования при ответника лек автомобил да е било противоправно и виновно и същият да е извършил някакво конкретно нарушение на ЗДВП. Не може да се изведе несъмнен и категоричен извод, че вина за процесното ПТП има именно водачът на "Сузуки Витара" с рег. № СВ 1464 КМ. В тази връзка не се ангажираха годни доказателства от ищеца, чиято е доказателствената тежест по установяване на тези елементи от фактическия състав на твърдяното право.

ПоР. недоказаност на предпоставките за ангажиране на гаранционно-обезпечителната отговорност на застрахователя, предявеният иск с правно основание чл.432, ал.1 от КЗ следва да бъде отхвърлен.

ПоР. съвпадение в крайните изводи на двете инстанции, първоинстанционното решение следва да бъде потвърдено.

Разноски в полза на въззиваемия не се присъждат поР. липса на

направено искане и представени доказателства за сторени такива в настоящото производство.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №2047/23.06.2022г., постановено по гр.д. № 6532/2021 г. по описа на Районен съд - Варна.

Решението не подлежи на касационно обжалване, по аргумент на чл. 280, ал. 3 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____